

юбилейный 15 выпуск. Все 44 выпускницы отправились на работу в западные регионы – Брест, Барановичи и Молодечно [1].

Выводы. Благодаря воле и отваге медицинских работников даже в условиях антисанитарии и непостоянного снабжения медикаментами и перевязочными материалами более 70 % раненых смогли вернуться в строй в кратчайшие сроки. Особенно был ценен вклад среднего медицинского персонала, обладающего соответствующими навыками и квалификацией.

Литература

1. Могилёвский медицинский колледж: история через века // Медицинский Государственный Медицинский Колледж. – URL: <https://med1.by/index.php/home/istoriya-kolledzha>. – (дата обращения: 03.02.2025).

2. История, написанная тремя веками // Могилёвский Государственный Медицинский Колледж. – URL: <https://med1.by/index.php/home/istoriya-kolledzha>. – (дата обращения: 22.02.2025).

ЛЕГЕНДАРНЫ ГЕРОЙ КАМАРОЎ

Бялова Н.І.

Гродзенскі дзяржаўны медыцынскі ўніверсітэт
г. Гродна, Беларусь

Навуковы кіраўнік – канд. гіст. навук, дац., Сіткевіч С. А.

Увядзенне. Васіль Захаравіч Корж –выбітны савецкі ваенны дзеяч, які праявіў сябе ў ходзе Вялікай Айчыннай вайны. Яго жыццё і подзвігі сталі прыкладам мужнасці і самаахвярнасці, што натхніла многіх на абарону Радзімы. У гэтым тэксце разглядаюцца ключавыя моманты яго біяграфіі, ваенныя дасягненні і ўплыў на баявы дух салдат.

Мэта даследавання даследавання - прааналізаваць удзел Васіля Коржа ў Вялікай Айчыннай вайне, выявіць яго асноўныя дасягненні і ацаніць асабісты ўклад у перамогу над фашызмам.

Матэрыялы і метады ўключаюць: лагічны аналіз, сінтэз, абагульненне і канкрэтызацыя інфармацыі з архіўных дакументаў, якія апісваюць баявы шлях Васіля Каржа, успамінаў удзельнікаў вайны і гістарычных даследаванняў, прысвечаных Вялікай Айчыннай вайне.

Вынікі. Абмеркаванне. У 1921 годзе Васіль Захаравіч удзельнічаў у партызанскім руху супраць антысавецкіх войскаў генерала Булак-Балаховіча на тэрыторыі Заходняй Беларусі. З 1931 па 1936 год знаходзіўся ў ГПУ і НКУС БССР. У 1931 годзе, пасля заканчэння спекурсаў АДПУ, Корж быў пастаўлены на чале партызанскага кіраўніцтва. З-за канспірацыі ён лічыўся інструктарам Асаавіяхіма, але адказваў за 6 прыгранічных

акруг; з лістапада 1936 па снежань 1937 года ваяваў супраць франкістаў па лініі НКУС у Іспаніі, дзе быў камандзірам партызанскага атрада. За адвагу быў узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга і Чырвонай Зоркі; у 1938 годзе быў арыштаваны па падазрэнні ў шпіянажы на карысць Польшчы; больш за месяц правёў у Мінскай турме НКУС, але прызнальных паказанняў у шпіянажы не падпісаў.

Падчас вайны Васіль стварыў у Пінскай вобласці партызанскі атрад пад псеўданімам камароў, а 28 чэрвеня 1941 года партызаны з атрада Камарова здзілі засаду на лёгкія танкі, якія рухаліся па дарозе Пінск–Лагішын. Трапны кідок – і гранатай была падбітая галаўны машына. Гэты бой партызан–“камароўцаў” (у якім усе байцы засталіся жывыя) лічыцца першым у гісторыі партызанскага руху СССР.

Са жніўня 1942 года Васіль быў сакратаром Пінскага падпольнага абкама КП(б)Б, з лістапада 1942 – камандзірам Пінскага партызанскага злучэння, якое з чэрвеня 1942 года па ліпень 1944 нанесла нямецка-фашысцкім акупантам вялікія страты. Фашысты страцілі 26616 чалавек, партызаны ўзялі ў палон 422 чалавекі. За час баявых дзеянняў было разгромлена больш за 60 вялікіх нямецка-фашысцкіх гарнізонаў, знішчылі 5 чыгуначных станцый і 10 эшалонаў з боепрыпасамі. Акрамя таго, пінскія падрыўнікі ў розных участках чыгункі пусцілі пад адхон 468 эшалонаў з жывой сілай і тэхнікай ворага, абстралялі 219 варожых эшалонаў і ўзарвалі больш 23 тыс. чыгуначных рэк [1].

У 1944 годзе, да самага пачатку вызваленчай аперацыі «Баграціён», Корж даў загад камандзірам партызанскіх брыгад вывесці з зоны баёў усё мірнае насельніцтва ў лес, з мэтай выратаваць ад знішчэння і згону ў фашысцкае рабства.

Так казалі яго блізкія і сябры: “ён быў строгі да сябе, паблажлівы да іншых і бязлітасны да ворагаў. Умеў зачараваць суразмоўцы, пераканаць, захапіць яго на добрую справу. Ён вучыўся перамагаць сябе і панаваць над сваімі пачуццямі, але так і не навучыўся хаваць сваіх пачуццяў. Дзяцей ён любіў усёй душой, называючы іх нашым маладым падлескам”. [2]

У. З. Корж атрымаў званне “генерал-маёр” у 1943 годзе.

Пасля вайны В. З. Корж хацеў выдаць кнігу сваіх успамінаў, у якіх, будучы праўдалюбам, даў бесстароннія характарыстыкі некаторых кіраўнікоў рэспублікі, з-за чаго цэнзары выкрэслівалі цэлыя старонкі. Пры яго жыцці гэтыя мемуары так і не ўбачылі святло. Яго дачка Зінаіда перадала ў 2008 годзе гэтыя мемуары ў Нацыянальны гістарычны архіў Беларусі.

Герой Савецкага Саюза Васіль Захаравіч Корж памёр 5 мая 1967 года, але памяць аб легендарным партызанскім камандзіры назаўжды захаваецца ў сэрцах беларусаў, яго імя ўвайшло ва ўсе выданні і працы аб гераічнай партызанскай барацьбе на шматпакутнай беларускай зямлі.

Висновы: Васіль Корж праявіў выдатныя лідарскія якасці і стра-тэгічнае мысленне, што спрыяла поспеху ў аперацыях на фронце. Ён удзельнічаў у значных бітвах, такіх як Бітва пад Сталінградам і Курская бітва, дзе яго дзеянні спрыялі значным поспехам савецкіх войскаў. Корж быў узнагароджаны некалькімі ордэнамі За адвагу і мужнасць. Яго жыццё і подзвігі служаць прыкладам мужнасці і патрыятызму, натхняючы будучыя пакаленні на абарону сваёй краіны. Даследаванне яго біяграфіі дазваляе глыбей зразумець значэнне індыўідуальных герояў у кантэксце гістарычных падзей.

Літаратура

1. Партизаны Беларуси: [сайт]. – URL: <https://partizany.by/partisan-hero/vasiliy-korzh/> (дата обращения: 25.02.2025).
2. BraginInfo: [сайт]. – URL: <https://www.bragin.by/2024/05/strogi-da-syabe-i-byazlitasny-da-voraga%D1%9E/?ysclid=m7nfsidq3m617074983> (дата обращения: 24.05.2024).

ПРОБЛЕМА СОХРАНЕНИЯ ПАМЯТИ ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЫ И ПУТИ ЕЕ РЕШЕНИЯ

Белый В.Д., Веретило Ю.В.

Гродненский государственный университет имени Янки Купалы
г. Гродно, Беларусь

Научный руководитель – канд. ист. наук, доц., Ситкевич С.А.

Введение. Великая Отечественная война имеет важнейшее историческое значение не только для жителей постсоветского пространства, но и для всего человечества. Она является частью Второй мировой войны, войны, которая велась за свободу и само существование всех стран и народов. С течением времени этот период в истории становится все более далеким. Для нового поколения людей, не знающего ужасов той страшной войны за жизнь, она становится лишь вехой в истории. Но именно ради будущего необходимо знать и чтить историю своего народа, своей страны. Память о героическом подвиге своего народа, почитание выживших и скорбь о погибших – духовный стержень государства, элемент сплочения народа.

Цель. Охарактеризовать важность сохранения исторической памяти о Великой Отечественной войне.

Материалы и методы. В работе применен эмпирический метод исследования.